

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

KUOLP00WKP63

MVCRX01778N3

prvotní identifikátor

KRAJSKÝ ÚŘAD
OLOMOUCKÉHO KRAJE
KAMIL CLAR HETTLER

Došlo 7-09-2012

Č. j.: KUOK 4460/2012

Přílohy:

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 92690-3/ODK-2012

Praha 3. září 2012
Počet listů / stran: 5 / 9

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. a) InfZ, o stížnosti [redacted] (dále jako „žadatel“ nebo „stěžovatel“) ze dne 16. srpna 2012 (podané 17. srpna 2012), na postup povinného subjektu, resp. na výši úhrady při vyřizování žádosti stěžovatele o poskytnutí informace, adresované hejtmánovi Olomouckého kraje, Olomoucký kraj, za kterého jednal odbor kanceláře hejtmána Krajského úřadu Olomouckého kraje a podané dne 30. července 2012 a evidované pod č. j. KUOK 67724/2012,

takto:

Postup povinného subjektu – Olomouckého kraje – při stanovení výše úhrady nákladů za poskytnutí informací požadovaných v žádosti [redacted] o poskytnutí informací, vedené povinným subjektem pod sp. zn. KUOK 67724/2012, se p o t v r z u j e .

Odůvodnění:

I.

Ministerstvu vnitra byla dne 21. srpna 2012 předložena Krajským úřadem Olomouckého kraje dle ustanovení § 16a odst. 4 a 5 InfZ stížnost žadatele na postup

povinného subjektu – Olomouckého kraje (dále též jako „povinný subjekt“), resp. na výši úhrady, při vyřizování žádosti o informace doručené dne 30. července 2012 a vedené pod sp. zn. KUOK 67724/2012.

Z předloženého spisu vyplynulo následující:

Žadatel se dne 30. července 2012 s odkazem na InfZ obrátil prostřednictvím poštovní přepravy na hejtmána Olomouckého kraje, Olomoucký kraj se žádosti o poskytnutí informací. V tomto podání žadatel požádal o to 1) *zda Olomoucký kraj za dobu své existence objednával dodání zboží nebo služby (či jiné) u firmy Agentura Atlantis, Starodružníků 7, 772 00 Olomouc, IČ: 64627721, pro případ, že ano, žadatel přiložil strukturovanou tabulku – jak má poskytnutá informace být vyplněna. Za 2) zda Olomoucký kraj za dobu své existence objednával dodání zboží nebo služby (či jiné) u Eufour, o. s., nám. Národních hrdinů 622/4, 779 00 Olomouc, pro případ, že ano, žadatel přiložil strukturovanou tabulku – jak má poskytnutá informace být vyplněna. Data měla být uvedena k datu 23. 7. 2012.*

Následně povinný subjekt, za který žádost vyřizoval krajský úřad, odbor kancelář hejtmána, oznámil žadateli dopisem č. j.: KUOK 69657/2012 84. 0. S5 ze dne 8. srpna 2012, že na základě § 17 InfZ (konkrétně jsou uvedeny odstavce 1, 3, 5) žádá za vyřízení jeho žádosti v souladu se směrnicí Rady Olomouckého kraje č. 1/2012 (*Sazebník výše úhrad nákladů za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím*) úhradu ve výši 1.120,- Kč (7 hodin po 160,- Kč/hod). Povinný subjekt dále uvedl, že výše úhrady byla vyčíslena na základě skutečně vynaloženého času při dohledání požadovaných informací v rámci jednotlivých odborů KÚOK. Tato výzva byla doručena prostřednictvím datové schránky dne 8. srpna 2012.

Dne 14. srpna 2012 vydal povinný subjekt rozhodnutí č.j.: KUOK 71622/2012 KÚOL/84.0 S5, kterým žádost ze dne 27. července 2012 částečně odmítl. Povinný subjekt uvedl, že v žádosti se požadují informace za celou dobu existence Olomouckého kraje. Vzhledem k tomu, že dle Spisového a skartačního řádu Krajského úřadu Olomouckého kraje je pro objednávky nastavena skartační lhůta 5 let, nejsou objednávky za období 2000 – 2006 již archivovány a povinný subjekt nemá objektivní možnost je poskytnout.

Součástí spisu je dále mail ze dne 14. srpna 2012, kterým žadatel sdělil, že požadovaná částka 1.120,- Kč byla uhrazena. Mailem ze dne 16. srpna 2012 byla poskytnuta informace o tom, že předmětná částka byla připsána na účet povinného subjektu.

Sdělením č.j.: KUOK 71554/2012 84.0 S5 ze dne 16. srpna 2012 povinný subjekt poskytl požadované informace (přehled objednávek Olomouckého kraje u firmy Agentura Atlantis a Eufour, o. s. za posledních 5 let v žadateli požadované formě – tabulka).

Dne 17. srpna 2012 (ze dne 16. srpna 2012) obdržel povinný subjekt stížnost označenou jako „*Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dle § 16a zákona č. 106/1999 sb., ve znění pozdějších předpisů)*“. Obsahem stížnosti je nesouhlas s úhradou požadovanou povinným subjektem ve sdělení č. j.: KUOK 69657/2012 84. 0. S5 ze dne 8. srpna 2012. Vznesené námitky směřují do otázky, zda se v daném případě jedná o „*mimořádné rozsáhlé vyhledání informací*“ s poukazem na absenci konkrétní informace, za jaký zákonem předpokládaný druh úhrady požaduje a na sdělení povinného subjektu, že požadujeme úhradu za dohledání požadovaných informací v rámci jednotlivých odborů KÚOK. Dále stěžovatel uvádí, že rozsah vyčísleného objemu hodin (7 hodin) v rámci jednotlivých odborů považuje za zcela nepřijatelné, neboť předpokládá, že povinný subjekt disponuje elektronickou evidencí objednávek a vyhledání jednotlivých objednávek tak nemůže být časově náročné. Ve vztahu k problematice úhrady za mimořádné rozsáhlé vyhledání informace je odkázáno na Komentář k zákonu o svobodném přístupu k informacím (Furek, A., Rothanzl, L.). Nakonec stěžovatel navrhuje, aby bylo přikázáno povinnému subjektu, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení rozhodnutí sjednal nápravu (vrátil uhrazený poplatek).

V dopise č. j.: KUOK 71563/2012 84.0 S5 ze dne 20. srpna 2012, jímž byla Ministerstvu vnitřní stížnost postoupena spolu se spisem, povinný subjekt vyjádřil k současné žádosti o informace i kuplatněným námitkám. Zejména uvedl, že požadoval úhradu nákladů z důvodu rozsáhlosti žádosti a následné vyhledání požadovaných informací. Jsou požadovány objednávky realizovanými všemi odbory krajského úřadu a za období existence Olomouckého kraje (poskytnuto za posledních 5 let). *Na zpracování požadované informace se podílely téměř všechny odbory KÚOK (vyjma třech odborů, kde objednávka v kontextu dotazu nebyla reálná). Výše vynaloženého času byla vypočítána součtem času vynaloženého jednotlivými odbory. Bylo třeba pracovat nejen s elektronickou databází objednávek, ale s ohledem na rozsah požadovaných dat (strukturovaná tabulka) i reálné dohledat originály objednávek.* Vzhledem k tomu, že požadovaná úhrada byla zaplacená a informace poskytnuty, je zřejmé že žadatel podmínky úhrady akceptoval, tím považuje povinný subjekt záležitost za vyřízenou.

Povinný subjekt poskytl nadřazenému orgánu prostřednictvím emailu ze dne 21. 8. 2012 „Doplnění podkladů do spisu k dopisu č. j.: KUOK 71563/2012 84.0 S5 ze dne 20. srpna 2012“ spočívající v předložení „součtové tabulky“, která byla vypracována pro výpočet výše úhrady. Pozdější doplnění odůvodnil povinný subjekt čerpáním dovolených v průběhu léta. Z předložené součtové tabulky vyplývá, že dne 1. srpna 2012 bylo osloveno třináct odborů se žádostí o dohledání v žádosti ze dne 27. července 2012 požadovaných informací a jejich zpracování. Odbor strategického rozvoje kraje vykázal 105 min. na vyhledání a zpracování informace. Odbor investic a evropských programů vykázal 15 min. na vyhledání a zpracování informace. Odbor kanceláře hejtmána, jakožto věcně příslušný k vyřízení předmětné žádosti zajistil prověření a zpracování za svůj odbor (5 oddělení). Dále zpracoval všechny získané informace do podoby požadované žadatelem (tabulka). Tento odbor vykázal 5 hodin

na vyhledání a zpracování informace. Tři odbory nebyly ani osloveny – odbor správní a legislativní, odbor Krajský živnostenský úřad a Útvar interního auditu.

II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu konstatovat, že v oblasti samostatné působnosti je obecně (tj. s výjimkou specifických případů) nadřízeným orgánem kraje Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla podána včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 16a odst. 3 InfZ.

III.

Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu (včetně skutečností uváděných stěžovatelem) a dospělo k závěru, že stížnost není důvodná. Vycházelo přitom z následujících skutečností.

III./A

V prvé řadě považuje nadřízený orgán za důležité uvést, že ustanovení § 17 odst. 1 InfZ stanoví možnost povinným subjektům, kteří jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Další odstavce uvedeného ustanovení podrobněji rozvádějí, za jakých podmínek tento nárok vzniká, resp. zaniká. V kontextu daného případu je pak rozhodující zda povinný subjekt splnil podmínky stanovené zákonem pro uplatnění nároku na úhradu spojenou s poskytnutím požadovaných informací. Nadřízený orgán dále považuje (v souvislosti s tvrzením povinného subjektu) za důležité se vyjádřit k možnosti podání stížnosti na úhradu v případě, kdy požadovaná úhrada byla před podáním stížnosti zaplacena.

III./B

Pro uplatnění nároku na úhradu nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací stanoví § 17 odst. 3 InfZ čtyři základní podmínky, jež musí být kumulativně splněny. V opačném případě nárok na úhradu nákladů zaniká. Těmito podmínkami jsou:

- a) oznámení požadavku úhrady žadateli;
- b) písemnost tohoto oznámení;
- c) oznámení musí předcházet poskytnutí informací;
- d) z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla vyčíslena výše úhrady.

Žádné další požadavky InfZ, ani prováděcí nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, nestanoví.

Ustanovení § 17 odst. 3 InfZ stanoví, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výši úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.*

Povinný subjekt tak musí uplatnit úhradu nákladů v zákonem předvídané době. Dle konstantně zastávaného výkladu Ministerstva vnitra, ačkoliv tak zákon výslovně nestanoví, musí být nárok uplatněn ve lhůtě pro vyřízení žádosti (§ 14 odst. 5 písm. d/ InfZ), popř. ve lhůtě prodloužené dle § 14 odst. 7 InfZ. V daném případě není pochyb o tom, že uplatnění úhrady nákladů bylo provedeno ve lhůtě pro vyřízení žádosti (§ 14 odst. 5 písm. d/ InfZ). Tedy, žádost o informace byla u povinného subjektu podána dne 30. července 2012 a oznámení o uplatnění úhrady bylo vypracováno a odesláno dne 8. srpna 2012.

Dále vyvstává otázka, jakým způsobem byla výše úhrady stěžovateli sdělena. Ustanovení § 17 odst. 3 InfZ povinnému subjektu ukládá, aby z oznámení bylo *zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.* Podle názoru Ministerstva vnitra by měl být z oznámení o výši úhrady žadatel schopen posoudit, zda informace, které mu budou vydány, odpovídají předmětu jeho žádosti, a zda povinný subjekt výši náhrady stanovil způsobem odpovídajícím zákonu. V této souvislosti lze odkázat i na důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb. a k části týkající se § 17 zákona (k bodům 41 a 42), v níž se mimo jiné uvádí: „...Cílem změn v tomto ustanovení je zajistit, aby se žadatel vždy dozvěděl výši požadované částky před vydáním informace a aby se přesně dozvěděl, jakým způsobem povinný subjekt k požadované částce došel, na jakých skutečnostech ji zakládá.“ Jinými slovy zasláná výzva musí být dostatečným způsobem a dostatečně konkrétně odůvodněna, tj. musí žadatel řádně odůvodnit, jaké konkrétní činnosti a v jakém rozsahu povinný subjekt musí (by musel) provést, aby dostal své informační povinnosti, a to tak, aby mohl žadatel nezbytnost požadovaných nákladů přezkoumat. Smyslem oznámení nepochybně je poskytnout žadateli možnost posoudit, zda informace, které mu budou po provedení úhrady vydány, skutečně odpovídají předmětu žádosti a zda celková výše úhrada byla v souladu se zákonem vyčíslena. Má-li stěžovatel možnost podat proti výši úhrady stížnost a v ní namítnout konkrétní důvody, proč s její výši nesouhlasí, je třeba, aby byl dostatečně poučen o tom, jak povinný subjekt k její výši došel.

Jak Ministerstvo vnitra konstatovalo v řadě svých předchozích rozhodnutí týkajících se i jiných povinných subjektů, musí mít žadatel z oznámení možnost prověřit způsob výpočtu úhrady, nikoli získat „předběžnou“ znalost o obsahu všech vyžádaných dokumentů. Míra konkrétnosti/detailnosti rozpisu - do jaké míry musí být jednotlivé položky provázány s poskytovanými informacemi - bude vždy záviset na okolnostech každé žádosti. Nelze např. obecně konstatovat, že povinný subjekt by měl jmenovitě označovat jednotlivé informace (např. jednotlivé kopie dokumentů), za jejichž poskytnutí bude vyžadovat úhradu nákladů. Na druhou stranu naopak nepostačí obecné konstatování, že za poskytnutí informace bude požadována určitá náhrada nákladů (byť vyčíslených); ve výzvě je vždy nutno vyčíslení nákladů „propojit“ s bližší specifikací informací, které budou poskytnuty.

Povinný subjekt v projednávané věci v oznámení o výši úhrady uvedl úhradu za vyhledání informací (oznámení výslovně nezmiňuje mimořádně rozsáhlé vyhledání informací), nicméně ze souvislosti je zřejmé, že se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledání, které je třeba řádně odůvodnit. Vyhledání spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.10. 2004, č. j.: 6 A 83/2001-39). Žádá-li žadatel o kopii konkrétních existujících dokumentů, nelze do této doby zahrnout čas strávený zjišťováním, zda dokumenty existují a kde jsou uloženy. Nadřazený orgán v této souvislosti připomíná, že se o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací může jednat nejen v případech, kdy žadatel v jedné žádosti vyžaduje velké množství různorodých informací, tedy typově odlišných informací, které nemá povinný subjekt shromážděny na stejném místě a pro jejichž vyhledání bude muset vyvinout zvýšenou aktivitu, ale i v případech, kdy se žádost vztahuje typově k jedné záležitosti (informace související), avšak s ohledem na její formulaci (žadatelem vymezený rozsah informací) bude třeba provést rozsáhlá vyhledávání (a prohledávání) požadovaných dokumentů, např. je požadována stará informace, u níž není přesně známo, kde je uložena, informace se nachází na různých úřadovnách nebo jde o informace za delší časové období apod. V zásadě by se mělo jednat o případy, kdy vyhledání požadovaných informací bude pro povinný subjekt znamenat shromáždění a prověření velkého množství dokumentů, případně vytvoření a uskupení velkého množství dílčích údajů. O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací se bude jednat tehdy, kdy shromáždění informací bude pro povinný subjekt v jeho konkrétních podmínkách znamenat časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem a kdy vyhledání informace již nelze s ohledem na vymezení veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nezatačující součást běžné agendy, tj. pracovník bude nucen na delší dobu přerušit plnění svých úkolů a cíleně se věnovat vyhledávání informací. Půjde tedy o případy, které se objektivně vymykají standardní pracovní činnosti pracovníků povinného subjektu, tedy o případy, kdy není možno po povinném subjektu objektivně a spravedlivě požadovat, aby tyto zvýšené náklady nesl.

Uvedený názor nadřízený orgán aplikoval na daný případ a zjišťoval, zda předmět žádosti o informace lze považovat za natolik rozsáhlý, aby bylo na místě požadovat úhradu na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Žádost je specifikována na konkrétní úzce profilovaný předmět, kterým jsou jména dvou firem s tím, že je požadováno vše, co povinný subjekt za dobu své existence u těchto firem objednával. I s přihlédnutím ke skartačním lhůtám je zřejmé, že se jedná o informaci za delší časové období, která se přirozeně může nacházet na různých úřadovnách (odborech). Právě nutnost oslovit vícero odborů je jedním ze znaků mimořádně rozsáhlého vyhledání. Nadřízený orgán taktéž souhlasí s povinným subjektem v otázce, že se v daném případě nelze opřít toliko k elektronicky vedené evidenci (bez ohledu na to, jak je vedena), neboť žadatel požaduje konkrétní údaje, vztahují se k jednotlivým objednávkám, které tak musel povinný subjekt vyhledat v uložených originálech. Navíc žadatel uvedl ve své žádosti požadavek zpracování jím požadovaných informací do připravené tabulky. K tomuto lze poukázat na judikát Nejvyššího správního soudu č. j.: 4 As 57/2007 – 85 ze dne 28. listopadu 2008, ve které je vyjádřen právní názor k rozdílu mezi vytvářením nové informace a mimořádně rozsáhlým vyhledáním informace. Předmětem žádosti o informace při tom bylo předání seznamu všech žádostí o informace za rok 2005, které byly 1) zamítnuty, 2) částečně zamítnuty, 3) odloženy. Požádal rovněž o 4) předání sdělení týkajících se udělených sankcí a 5) předání kopií rozsudků ve všech případech uzavřených soudem. Ohledně každé žádosti o informace stěžovatel požadoval uvést den podání žádosti, kdo žádost podal, označení žádosti na krajském úřadu, který odbor na krajském úřadě žádost vyřizoval, den vyřízení žádosti, den odůvodnění odvolání, den vyřízení odvolání, který odbor odvolání vyřizoval, datum, kdy se krajský úřad dozvěděl o tom, že bylo podáno podání k soudu; datum, kdy krajský úřad poslal repliku k soudu; datum, kdy se krajský úřad dozvěděl o rozhodnutí soudu. K tomu se NSS vyjádřil tak, že se v daném případě nejedná o vytváření nové informace tak že uvedl: *Všechny informace, které stěžovatel požaduje, má krajský úřad k dispozici. Není tedy možné akceptovat argumentaci krajského úřadu, který stěžovateli část informací neposkytl s tím, že informační povinnost podle tohoto zákona se nevztahuje na vytváření nových informací (srovnávacích přehledů, evidencí), neboť stěžovatel žádné nové, dosud nevytvořené informace nepožaduje. V případech, kdy je poskytování informací spojeno s nestandardní a časově náročnou činností, může povinný subjekt (zde krajský úřad) postupovat podle § 17 zákona o informacích a vyžadovat po stěžovateli úhradu za vyhledání a poskytnutí informací.* Nadřízený orgán tak došel k závěru, že se v daném případě jedná o situaci, kdy mohl povinný subjekt uplatnit úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

Nakonec je třeba se vyjádřit k požadavku uvedenému v § 17 odst. 3 věta druhá InfZ, tj. z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Oznámení o uplatnění nároku na úhradu související s poskytnutím požadovaných informací ze dne 8. srpna 2012 obsahuje značně skromné vyjádření k tomu, jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Povinný subjekt toliko sdělil, že výše úhrady byla

vyčíslena na základě skutečně vynaloženého času při dohledání požadovaných informací v rámci jednotlivých odborů KÚOK. Nadřízený orgán zastává názor, že takto formulované sdělení ke způsobu jakým povinný subjekt došel ke konečné částce za nedostačující. Pokud by zůstalo pouze u tohoto, bylo by nutno přisvědčit stěžovateli, že povinný subjekt svým chabým odůvodněním přišel o nárok na zaplacení úhrady. Povinný subjekt však dodatečně – jak v předávacím dopise ze dne 20. srpna 2012 tak následně mailu ze dne 21. srpna 2012 doplnil spis dalšími informacemi o tom, jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena (zejména se jedná o „součtovou tabulku“). Nadřízený orgán zvažoval, zda věc vrátit povinnému subjektu s tím, aby odstranil nedostatek spočívající v nedostatečném zdůvodnění způsobu vyčíslení požadované úhrady. Vzhledem k tomu, že po předložení dodatečných informací nadřízenému orgánu, došel nadřízený orgán k názoru, že požadovaná úhrada má své zákonné opodstatnění a doplnění dostatečně osvětluje, jakým způsobem byla částka vyčíslena, považuje vrácení věci za nehospodárné a zbytečně administrativní. Proto také v bodě I. tohoto rozhodnutí nadřízený orgán uvedl skutečnosti sdělené povinným subjektem tak aby žadatel měl představu o tom, jakým způsobem byla požadovaná částka vyčíslena. Zároveň nadřízený orgán upozorňuje povinný subjekt na to, že v případě uplatnění úhrady za poskytnutí informací je jeho povinností všechny relevantní skutečnosti o tom na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena informovat žadatele ve výzvě k zaplacení, jinak se vystavuje riziku ztráty nároku na zaplacení této úhrady (v podrobnostech viz výše).

III./C

K názoru povinného subjektu, že požadovaná úhrada byla zaplacená a informace poskytnuty, z čehož je zřejmé že žadatel podmínky úhrady akceptoval, a proto může povinný subjekt považovat záležitost za vyřízenou, uvádíme následující.

Pokud žadatel z jakéhokoli důvodu nesouhlasí s výší úhrady (bez ohledu na to, zda by důsledkem tohoto nesouhlasu bylo pouhé nezaplacení nákladů či zda by se proti sdělené výši nákladů bránil stížností), požadovanou informaci neobdrží. Pokud tedy má na jejím poskytnutí zájem i přesto, že se domnívá, že výše předepsané úhrady nemá oporu v zákoně, musí náklady uhradit a proti jejich výši se bránit až ex post, nicméně opět jedine v režimu § 16a odst. 7 InfZ. Pokud nadřízený orgán zjistí, že výše úhrady není správná, musí povinný subjekt neoprávněnou část uhrazených prostředků v souladu s rozhodnutím o stížnosti vrátit. (viz též část odůvodnění usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2009, č. j. 2 As 34/2008-79).

Nadřízený orgán se s uvedeným názorem Nejvyššího správního soudu ztotožňuje a uplatnění stížnosti na úhradu (§ 16a odst. 1 písm. d/ InfZ) po úhradě

požadované částky považuje za korektní postup, který nezbavuje povinný subjekt povinnosti řádně se podanou stížností zabývat.

IV.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti tedy rozhodlo Ministerstvo vnitra v souladu s § 16a odst. 7 písm. a) InfZ tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. postup povinného subjektu potvrdilo.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

v. z. Ing. Tomáš Pöschl
zástupce ředitelky odboru

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí č. 1 zůstává součástí správního spisu a v rámci vráceného originálu správního spisu bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Olomoucký kraj, Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kanceláře hejtmána, Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc (k sp. zn. KUOK 67724/2012).
2. Stejnopis rozhodnutí č. 2 bude doručen prostřednictvím datové schránky povinnému subjektu – Olomoucký kraj, Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kanceláře hejtmána, Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc (k sp. zn. KUOK 67724/2012).
3. Stejnopis rozhodnutí č. 3 bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) stěžovateli – [REDACTED]
4. Stejnopis rozhodnutí č. 4 zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyhizuje: Mgr. Věra Kantorková
tel. č.: 974 816 415
e-mail: vera.kantorkova@mvcv.cz